

ПРЕПОРЪКА № S2

от 22 октомври 2013 година

относно правата на обезщетения в натура за осигурените лица и членовете на семействата им при престой в трета държава по силата на двустранна спогодба между компетентната държава-членка и съответната трета държава

(текст от значение за ЕИП и за Споразумението между ЕО и Швейцария)

(2014/С 46/09)

АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЯ ЗА КООРДИНАЦИЯ НА СИСТЕМИТЕ ЗА СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ,

като взе предвид член 72, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, съгласно който Административната комисия отговаря за разглеждането на всички административни въпроси, или въпроси за тълкуването във връзка с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009⁽²⁾,

като взе предвид член 72, буква в) от Регламент (ЕО) № 883/2004, съгласно който Административната комисия ще насърчава и развива сътрудничеството между държавите-членки и техните институции по въпроси на социалната сигурност,

като предприе действия в съответствие с условията по член 71, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004,

като има предвид, че:

- (1) Особеното значение на общия принцип на еднакво третиране за работници, които не пребивават в държавата-членка, в която са наети, включително за пограничните работници, е подчертано в осмото съображение и в член 4 от Регламент (ЕО) № 883/2004.
- (2) Член 4 от Регламент (ЕО) № 883/2004 забранява дискриминацията на лицата, за които се прилага този регламент.
- (3) Освен това Съдът реши, че ако има опасност прилагането на дадена правна разпоредба на законодателството на Съюза да бъде възпрепятствано от мярка, приета в изпълнение на двустранна спогодба, дори когато тази спогодба е извън приложното поле на Договора, всяка държава-членка е длъжна да улесни прилагането на тази разпоредба⁽³⁾.
- (4) Дори ако спогодба, сключена между отделна държава-членка и една или повече трети държави, не попада в обхвата на термина „законодателство“ по смисъла на член 1, буква л) от Регламент (ЕО) № 883/2004, това

не може да засегне задължението на всяка държава-членка да спазва принципа на еднакво третиране, установен в член 45 от Договора⁽⁴⁾.

- (5) Поради това следва ясно да се посочи, че двустранните спогодби между държавите-членки и трети държави в областта на социалната сигурност трябва да се прилагат по такъв начин, че дадено лице и членовете на семейството му (член 1, буква и) от Регламент (ЕО) № 883/2004 да не се лишават от правата, свързани с упражняването на свободата на движение в рамките на Европейския съюз по силата на Договора.
- (6) Свободата на движение не може да бъде напълно ефективна, ако дадено лице, за което се прилага законодателството на държава-членка, различна от държавата по пребиваване, не бива правно третирано по същия начин, както лицата, които пребивават в тази държава-членка и се намират в същото положение.
- (7) Разпоредбите на дял III, глава 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 съдържат стълкновителни норми, които определят при какви условия осигурено лице и членовете на семейството му имат право на обезщетения в натура за болест от името на компетентната институция, докато пребивават или имат престой в друга държава-членка.
- (8) Предназначението на член 17 и членове 24—26 от Регламент (ЕО) № 883/2004 е да се гарантира, че отпускането на обезщетения в натура за болест не следва да зависи от това, дали осигуреното лице пребивава в компетентната държава-членка, за да не биват възпирани мигриращите работници от упражняване на правото си на свобода на движение⁽⁵⁾.
- (9) Това също важи и за членовете на семейството съгласно определението по член 1, буква и) от Регламент (ЕО) № 883/2004, които в държавата-членка по пребиваване трябва да получават обезщетения в натура за болест, предоставяни от институцията по местопребиваване за сметка на компетентната институция по силата на член 17 или членове 24—26 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1, (поправка ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ Дело C-55/00 *Gottardo* [2002] ECR I-413, параграф 31, и дело 235/87 *Matteucci* [1988] ECR 5589, параграф 19.

⁽⁴⁾ Дело C-55/00 *Gottardo* [2002] ECR I-413, параграф 35, и дело C-23/92 *Grana-Novoa* [1993] ECR I-4505.

⁽⁵⁾ Дело C-286/03 *Silvia Hosse* [2006] ECR I-01771, параграф 54.

(10) Принципът на еднакво третиране следва да се прилага като правило и в случаите, когато компетентната държава-членка е сключила с трета държава двустранна спогодба, съдържаща разпоредби за необходимите от здравна гледна точка обезщетения в натура за болест в трета държава и при условие, че съответната трета държава е готова да сътрудничи в отделни случаи.

С НАСТОЯЩОТО ПРЕПОРЪЧВА:

1. Всяка държава-членка, която е сключила с трета държава двустранна спогодба в областта на социалната сигурност, съдържаща разпоредби за обезщетенията в натура за болест, трябва да прилага тези разпоредби по отношение на лицата, за които се прилага законодателството на тази държава-членка, както и за членовете на семействата им, които пребивават в

друга държава-членка и които имат право да получават обезщетения в натура по силата на член 17 или членове 24—26 от Регламент (ЕО) № 883/2004, в случай, че обезщетенията в натура за болест станат необходими от здравна гледна точка по време на престой в съответната трета държава.

2. Настоящата препоръка се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. Тя се прилага от първия ден на втория месец след публикуването ѝ.

*Председател на Административната
комисия*

Mariana ZIUKIENE